

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.331 van 31 januari 2013
in de zaak A. 196.894/XII-6239**

In zake: VOF DEMUYNCK-CNUDDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Claude Van Marcke en Vallery Declercq
kantoor houdend te Anzegem
Kerkstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD NINOVE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefan Van Der Jeught
kantoor houdend te Ninove
Stationsstraat 48

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 juni 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 13 april 2010 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove waarbij, met betrekking tot de wekelijkse dinsdagmarkt, de vrije standplaats naast het kippenkraam van Ronny De Meersman wordt toegewezen aan Peter Reynaert.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 208.919 van 10 november 2010 wordt de zaak naar de gewone rechtspleging verwezen.

Bij arrest nr. 208.920 van 10 november 2010 wordt de vordering tot schorsing verworpen.

Verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Patricia De Somere heeft een verslag opgesteld.

Verzoekster en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 september 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mathy Depuydt, die loco advocaat Claude Van Marcke verschijnt voor verzoekster, en advocaat Stefan Van Der Jeught, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster bezet naar eigen zeggen “reeds gedurende bijna 3 jaar wekelijks dezelfde standplaats [met brood en gebak] aan de Centrumlaan” tijdens de openbare markt in het centrum van de stad Ninove (Graanmarkt, Langemuntstraat, Marktstraat, Centrumlaan, Kaardeloodstraat). Volgens verwerende partij, van haar kant, is de beweerde vaste standplaats "deze die [verzoekster] meestal tijdelijk innam tijdens de uitvoering van de werken op de Graanmarkt te Ninove". Namelijk diende tijdens de uitvoering van deze werken, van 9 maart 2009 tot 24 april 2010, "een tijdelijke herschikking te gebeuren van de standplaatsen alwaar de werken werden uitgevoerd – zijnde de Graanmarkt en aanpalende straten – en [dienden ze] tijdelijk verlegd te worden naar het verlengde van de Centrumlaan".

Met een brief van 9 februari 2010 vraagt Peter Reynaert, titularis van een vaste standplaats, om een standplaats te krijgen op de Centrumlaan naast het kippenkraam van Ronny De Meersman. Het gaat om de plaats waarvan verzoekster beweert ze reeds jarenlang in te nemen.

Op 13 april 2010 willigt het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove het verzoek tot standplaatsverwisseling in en beslist het dat "De vrije standplaats naast het kippenkraam van de heer Ronny De Meersman [...] zal worden ingenomen door de heer Peter Reynaert [...] op de dag dat de marktkramers verplaatst worden van de Centrumlaan naar de Graanmarkt". Dit is de bestreden beslissing

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. In de memorie van antwoord werpt verwerende partij op dat de verzoekster geen rechtmatig belang aantoont, aangezien zij op de openbare markt te Ninove geen vaste standplaats heeft, maar een risicomarktkramer is.

5. De beoordeling van de exceptie hangt samen met die van de grond van de zaak, waarin verzoekster juist betoogt wel degelijk over een vaste standplaats te beschikken, minstens daarvan te mogen uitgaan.

V. Onderzoek van de middelen

Uiteenzetting van de middelen

6. In een *eerste middel* voert verzoekster de schending aan van de artikelen 4, 10 en 11 van het marktreglement van de stad Ninove.

Verzoekster licht toe dat de plaats die zij sinds jaar en dag inneemt een vaste standplaats betreft en haar *de facto* ook als vaste standplaats werd toegekend. Immers worden de losse plaatsen toegewezen volgens de chronologische volgorde van aankomst op de markt en, in geval van onduidelijkheid hieromtrent, bij loting, terwijl verzoekster al gedurende bijna drie jaar dezelfde plaats inneemt, zonder meer. Indien verwerende partij verzoeksters recht op een vaste standplaats wil intrekken, moet zij haar opzeggen. Evenwel zijn de daarvoor door de artikelen 10 en 11 van het marktreglement bepaalde voorwaarden niet vervuld.

In een *tweede middel* voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht, doordat de feitelijke overwegingen in de bestreden beslissing niet met de werkelijkheid overeenstemmen: "Het staat immers vast dat de standplaats waarvan sprake geenszins een vrije plaats betreft, daar verzoekster deze standplaats sinds jaar en dag innam."

Een *derde middel* is afgeleid uit de schending van het vertrouwensbeginsel. Door verzoekster gedurende jaren op dezelfde standplaats te laten staan en haar de rechten te geven die marktkramers met een vaste standplaats hebben, heeft verwerende partij de indruk gegeven dat verzoekster reglementair over een vaste standplaats beschikte. Verzoekster heeft wekelijks

haar vaste standplaats kunnen innemen, zonder meer. Ook heeft de marktleider steeds bevestigd dat een officiële aanvraag of bevestiging niet nodig was voor het behouden van de vaste standplaats.

In een *vierde middel* acht verzoekster haar rechten van verdediging en de hoorplicht geschonden. Zij werd nooit in kennis gesteld van de aanvraag tot standplaatsverwisseling.

Volgens een *vijfde middel* is het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden doordat verwerende partij volledig buiten beschouwing laat dat de betrokken standplaats reeds bijna drie jaar aan verzoekster is toegekend, maar integendeel in de bestreden beslissing aanneemt "dat de kwestieuze standplaats een vrije plaats betreft".

Beoordeling

7. Blijkens artikel 3 van het reglement 'm.b.t. ambulante activiteiten op de openbare markten en op het openbaar domein' dat de gemeenteraad van de stad Ninove op 24 april 2008 goedkeurde, worden de standplaatsen op de openbare markt toegewezen op twee manieren: hetzij per abonnement, hetzij van dag tot dag; in het laatste geval wordt gesproken van 'losse plaatsen'.

Verzoekster betwist niet geen standplaats per abonnement te hebben. Evenmin echter zou haar standplaats een losse plaats zijn, omdat dergelijke plaatsen gelet op het artikel 4 van het reglement van 24 april 2008 in principe worden toegewezen volgens de chronologische volgorde van aankomst op de markt, terwijl dat niet het geval was voor verzoekster die, naar zij althans zelf beweert, gedurende jaren steeds dezelfde standplaats mocht innemen "zonder de chronologische volgorde te moeten naleven".

8. De enige "vaste" plaatsen die de toepasselijke reglementering kent, zijn die welke worden toegewezen per abonnement. Artikel 5 van het

voormelde reglement van 24 april 2008 voorziet in de volgende regels tot toewijzing ervan: de plaatsen worden bevestigd na bekendmaking van de vacature door aanplakking of via de stedelijke website; de geïnteresseerden kunnen een kandidaatstelling tot het college van burgemeester en schepenen richten, die aan bepaalde voorwaarden moet voldoen; deze kandidaturen worden in een chronologisch bijgehouden register opgenomen; de toekenning van de standplaats per abonnement gebeurt volgens een voorgeschreven volgorde, waarna de toewijzing uitdrukkelijk aan de aanvrager wordt bekendgemaakt; in een plan of register wordt voor elke per abonnement toegewezen standplaats zekere informatie bijgehouden. De standplaatsvergoeding moet worden betaald overeenkomstig het toepasselijke retributiereglement. Dat schrijft voor dat de abonnementsgelden vooraf te betalen zijn in handen van de stadsontvanger (driemaandelijks, zesmaandelijks of jaarlijks).

De andere standplaatsen op de openbare markt worden marktdag per marktdag toegewezen, waarbij degene die de standplaats krijgt toegewezen de vergoeding moet betalen aan de marktleider tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

Niet alleen heeft verzoekster nooit bij het college van burgemeester en schepenen een kandidatuur ingediend voor een standplaats per abonnement, bovendien heeft zij, blijkens stuk 15 van het administratief dossier, altijd de standplaatsvergoeding in handen van de marktleider betaald, voor elke dag afzonderlijk dat zij een standplaats bezette, tegen afgifte van een ontvangstbewijs.

9. In de gegeven omstandigheden neemt verzoekster haar wensen voor werkelijkheid wanneer ze meent niettemin over "een vaste standplaats" te beschikken.

De omstandigheid dat verzoekster, ongeacht haar volgorde van aankomst op de markt, gedurende een bepaalde tijdsperiode – waarvan zij

overigens niet afdoende bewijst dat ze langer duurde dan de tijdelijke werken op de Graanmarkt – *de facto* dezelfde standplaats heeft ingenomen, kan dat niet ontkrachten.

Ook het argument dat de marktleider steeds aan verzoekster zou hebben meegedeeld "dat een officiële aanvraag of officiële bevestiging niet nodig was voor het behouden van de vaste standplaats" vermag niet te doen aannemen dat haar standplaats "geenszins een vrije plaats betreft". Het argument is niet meer dan een loutere, onbewezen bewering. Ten andere behoort verzoekster, een professionele marktkramer, hoe dan ook beter te weten: de enige vaste standplaatsen zijn die welke, na een uitdrukkelijke, tot het college van burgemeester en schepenen gerichte kandidatuur, bij abonnement worden toegewezen en waarvoor de standplaatsvergoeding niet keer per keer aan de marktleider wordt betaald, maar drie- of zesmaandelijks, of jaarlijks, aan de stadsontvanger.

10. Op grond van wat voorafgaat, kan de Raad van State niet bijvallen dat verwerende partij "heel slordig" en onzorgvuldig is geweest (vijfde middel) en foutieve feitelijke overwegingen aanvoert (tweede middel), doordat zij in de bestreden beslissing er van uitgaat en aanneemt dat de standplaats die aan Peter Reynaert is begeven een vrije of losse standplaats betreft. Evenmin kan verzoekster de Raad van State ervan overtuigen dat zij ten minste rechtmatig mocht geloven "dat zij reglementair een vaste standplaats had bekommen" (derde middel).

Uit het feit dat niet blijkt dat verzoekster "reglementair een vaste standplaats had bekommen", maar een losse plaats bezet, volgt dan weer dat er bezwaarlijk sprake van kan zijn dat verwerende partij in strijd met het reglement van 24 april 2008 verzoeksters abonnement op een vaste plaats zou hebben opgezegd, zonder de vereiste vooropzeg (eerste middel), of dat verwerende partij de rechten van verdediging of de hoorplicht heeft geschonden door verzoekster het voordeel van een vaste standplaats te ontnemen zonder haar vooraf de mogelijkheid tot tegenspraak te hebben verleend (vierde middel).

11. De middelen worden alle verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2013, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest